

Soutěž**PRAVIDLA SOUTĚŽE**

1. napíšeme otázku
2. bude stanoveno datum, odkdy dokdy nám můžete psát

odpovědi _____

3. odpovědi nám dávejte do krabice před sborovnou

☞ LÍSTEČKY S ODPOVĚDÍ PODEPIŠTE VLASTNÍM JMÉNEM (NE PŘEZDÍVKAMI) ☞

Otázka pro 1. stupeň

Co všechno včela dokáže?

Z květu na květ poletuje,
kvetoucí rostliny.....
Za chvíli obletí celý hektar,
sesbírá p..... a lahodný n.....
V úlu pak z těchto věcí hned
vyrobí v..... a sladký
A když jí zbyde času trošičku,
udělá navíc zdravou
m..... k.....

Otázka pro 2. stupeň

Dnešní soutěž pochází z Mensy. V těchto 22 slovech je zašifrováno jedno slovo. Přijďte na to, o jaké slovo se jedná?

propiska, propiska, ořezávátko, izolepa, izolepa, skicák, skicák, skicák, skicák,
euroobal, pastelka, pastelka, pastelka, tužka, penál, penál, penál, razítko, razítko,
razítko, razítko, kružítko

Čarodějnice

Snad není na závadu, že se třemi příspěvky našich kamarádů ze 6. třídy vracíme k tradiční akci.

Tomáš: Dne 30. 4. 2014 se v obci Báňovice konalo tradiční pálení čarodějnic. Začátek byl ve 21.00. Všichni jsme se sešli asi v 21.30 u hromady určené ke spálení. Poté se udělal i malý ohýnek na opékání buřtů. I pití bylo zajištěno, pro dospělé i děti. Všichni si to užili a těší se na příští rok.

Antonín: Na čarodějnice jsem u nás ve vesnici nešel, protože jsme jeli k babičce. U babičky ve Velkém Pěčině nechodí lampionový průvod, ale průvod čarodějnic. Jsou to místní ženy všeho věku převlečené za čarodějnice. Mají super masky. Obcházejí dům od domu, vyhání zlé duchy a za odměnu dostávají dobroty a pití. Pak jsme si rozdělali oheň a opékali jsme s bra-

trancem Kubou buřty. Byli jsme dlouho vzhůru a hráli badminton.

Michal: Nastal konec dubna a v okolních vsích i u nás za vsí se pálí čarodějnice. V naší vsi se před rozpálením

hranice staví májka, už několikátým rokem se staví za pomoci traktoru či merla. Když je majka postavená, vezmou se lavičky a odnesou se k hranici, po vyložení laviček se ti nejzodpovědnější pokoušejí zapálit naši hranici, a to většinou za pomoci benzínu či sjetého oleje. Potom se vytváří malé ohniště, na kterém se opékají buřty. K občerstvení jsme měli letos limonády, džusy, buřty a pro osoby starší 18 let pivo a víno. To bylo vše, co jsme tam za alkohol viděli. Dospělí se bavili u ohniště a já s kamarády hrál na schovávanou, protože když je tma, tak se hraje dobře. V nočních hodinách už padla rosa, proto jsem domů přišel zmáčený. Někteří si dokonce přinesli stará březová košťata, která si rozpalovali, mlátili s nimi o zem a odháněli čarodějnice. Po půlnoci se začali lidé různých věkových kategorií rozcházet domů. A já jsem se jel druhý den podívat, zda hranice ještě doutná.

Zeptali jsme se osmáků, čím by chtěli být...

Jiří: Vůbec nevím, co bych chtěl dělat. Myslím, že manuální práce by mě nebavila, ale sedět někde v kanceláři není o nic lepší. Když jsem byl malý, napadala mě spousta povolání: od doktora přes herce a kuchaře, až po malíře a architekta. Postupem času jsem ale zjistil, že by mě to buď nebavilo, nebo se na to vůbec nehodím. Chtěl bych být něčím, co by mě bavilo a zároveň by mi to vyneslo i trochu víc peněz. Baví mě třeba cestování, ale být archeologem a strávit celé dny čtením knih a focením různých památek, opravdu nechci. Zatím ale opravdu nevím a ještě o tom budu dlouho přemýšlet.

Pavla: Já zatím nemám ani potuchy, čím bych chtěla být. Jako menší jsem chtěla učit matematiku na základní škole, ale teď vidím, že s mojí netrpělivou a výbušnou povahou bych byla hodně špatná učitelka. Možná bych šla do nějaké kanceláře, protože si myslím, že by mě práce rukama neuživila. Podle mého názoru mám na rozmýšlení toho, čím chci být, ještě dost času, než vyjdu školu. Zatím ani nevím, kam si podám přihlášku.

Adéla S.: Čím bych chtěla být? Tohle je otázka, nad kterou jsem po pravdě zatím moc nepřemýšlela. Ale když jsem byla malá, uvažovala jsem o tom, že se stanu kuchařkou, protože mě strašně bavilo pomáhat mamce v kuchyni. Tahle práce mě bavila asi rok, než jsem začala chodit do školy. To mě zase začala lákat práce učitelky. Ale i to mě přešlo. A nyní vůbec netuším.

Bobík: Jako malý jsem chtěl být gynekolog, ale teď chci být buď automechanik, nebo opravář zemědělských strojů, protože mě baví vše rozbít a pak to zase spravit. Pak jsem přemýšlel, že bych chtěl jezdit kamionem nebo jenom řídit nějaký stroj a jezdit, nebo být taxikářem. Ale zatím ještě nevím.

Eva: Jako malá jsem chtěla být princeznou, protože ty nosily krásné šaty a bydlely na zámku. Postupem času mě začala bavit práce s vlasy: stříhat, barvit a dělat různé účesy. Ale i to mě přestalo lákat. Přemýšlela jsem, že by mě bavilo pomáhat nemocným lidem. Teď ještě nevím, čím bych chtěla být, je ještě dost času.

Adéla: Nevím, čím bych chtěla být. Přemýšlela jsem nad oborem kuchař číšník, ale moc se mi do toho nechce. Jako malá jsem chtěla být zvěrolékařkou, protože mám ráda zvířata, ale zjistila jsem, že na to nemám moc dobré znalosti ani dobré známky a je to docela i těžké. Teď přemýšlím, že asi půjdu na kadeřnici, ale ještě uvidím podle známek.

Dominik: Já jsem zatím nepřemýšlel nad tím, čím chci být, ale bavilo by mě být policistou, ale na to nemám potřebné známky. Jinak by mě bavilo jezdit s kamionem Volvo 750. Trasy, které bych chtěl jezdit, jsou Francie, Anglie, Španělsko, protože za to jsou velké peníze. A mohl bych se tam naučit anglicky.

Vojtí: Chtěl bych být možná instalatérem. Myslím si, že je to dobrá práce za slušné peníze. Ale ještě si to musím promyslet. Když bych se jím stal, tak chci mít vlastní firmu s dělníky. Ale jak říkám, stále nevím, co bych chtěl doopravdy dělat.

Matěj: Já nevím, čím chci být, teprve se rozhoduji, kam na střední školu. Asi půjdu na střední průmyslovou školu, ale nevím. Máme ještě spoustu času a můj názor se může změnit. Jako malý jsem chtěl být automechanikem, ale tím už nechci být, protože mě to omrzelo.

Tomáš: Chtěl bych být truhlářem. Truhlářina mě baví stejně jako celkově práce se dřevem. Myslím si, že to není žádná těžká práce pro šikovné lidi a je určitě dobře placená. Moje rodina vlastní hodně lesů, takže mám o dřevo postaráno. Děda je taky truhlář a má stroje, které jsou k truhlářině potřebné. Slíbil mi, že až vyrostu, tak mi je dá. Myslím si, že do stáří přijdu minimálně o 4 prsty, ale to vem čert.

Anička: Když jsem byla malá, chtěla jsem být zvěrolékařkou, bavilo mě hrát si se zvířaty a starat se o ně. Ale postupem času mi došlo, že na tom nejsem moc dobře s učením, a tak jsem to rychle vypustila z hlavy. Pak mě napadlo, zkus policistku, ale zase by na tom něco bylo. Skoro každému, kdo se mě zeptal, čím bych chtěla být, odpovím, že policistkou, ale oni mi vždycky řeknou nebo z poloviny naznačí, že bych na to neměla. Přijde mi to vždycky líto, ale pak si uvědomím, že bych klidně mohla být výbornou policistkou, kdybych pro to něco dělala. Domnívám se, že by to asi nebylo to pravé ořechové, a tak se ještě rozmyšlím, co bych tak v budoucnu mohla dělat.

Den Země

Letos se naše 9. třída na Den Země rozhodla, že zorganizuje soutěže pro všechny školní děti. Akce probíhaly za budovou školy, kde se jednotlivá družstva společně pohybovala po daných stanovištích.

Mile nás překvapilo, jak se všichni soutěžící přizpůsobili a spolupracovali. Tímto všem děkujeme za účast.

K + M

8. ročník

Adéla S.: Bylo to dobré. V mém týmu jsem neměla žádné zlobivé děti. A chci pochválit 9. třídu, že to měli pěkné.

Dominik: Bylo to dobré, měli to promyšlené a mělo to hlavu i patu. Mohlo to být více rozmístěné, ne takhle u sebe.

Jiří: Líbilo se mi to, nejvíc asi to chození po slepu. Nelíbilo se mi to neustálé doplňování a spojování přehrad a řek. Náš tým byl fajn a s nikým nebyly problémy. Vafle za odměnu mi také moc chutnaly.

Adéla: V pátek jsem se nezúčastnila.

Vojtí: Tak páteční akce se mi docela líbila. V mé skupině byly děti v pohodě. Takže fajn strávený den.

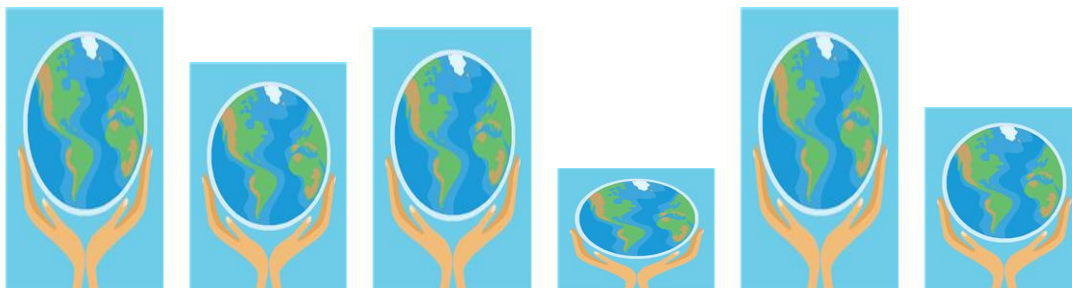
Pavla: Den Země se mi líbil. Zapojili se všichni a byla legrace, myslím, že ti menší se z toho docela dost naučili. Doufám, že my jako příští devátáci dokážeme zorganizovat stejně úspěšnou celoškolskou akci.

Eva: Nebyla jsem tady.

Matěj: Moc se mi to líbilo, úkoly byly zajímavé a nechával jsem je spíše dělat mladší žáky, aby je to bavilo a neříkali, že dělali málo věcí, a proto je to nebavilo.

Anna: Byla to trochu nuda. Když jsme chodili po stanovištích, tak jsem se dívala na děti, co jsem měla v týmu, jak jim to pěkně jde... Štve mě, že jsem se se svým týmem neumístila. Ale pak, jak jsme si házeli s dětmi z nižších ročníků, tak byla legrace. Aspoň jsem si některé z nich zapamatovala.

Robert: Měli to dobře vše vymyšlené, bylo to super.

Dopravní soutěž

Na dopravní soutěž jsme se moc nepřipravovali. Několikrát jsme si zkusili křížovky a také zdravotědu.

Do Dačic jsme jeli s tím, že musíme obhájit první místo. Moc jsme se na to ale necítili. Když jsme však vyhráli, automaticky jsme postoupili do dalšího kola, které se konalo v Jindřichově Hradci. Tam s námi nemohl jet Kajda, a tak ho zastoupil Matěj. Soutěž v Hradci se nám moc nevyvedla.*⁾ Cenu si domů přivezl pouze Pája a šestáci.

Váš cyklotým K+ M + P + L

*⁾ Ale kdepak! Přílišná skromnost! *Slon*

Jemnická palačinkáda

Jako každý rok jsem se přihlásila a zúčastnila soutěže v pojídání palačinek. Minulý rok mi to nevyšlo, vypadla jsem totiž hned v prvním kole. Letos to bylo jiné. Dostala jsem se až do finále, kde jsem se umístila na druhém místě. Jako ceny se dávaly různé odměny, takže jsem si domů přivezla krásný pohár a hezké zážitky.

Anna